

คำชี้แจงประกอบร่างพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี พ.ศ.
เฉพาะมาตราที่คณะกรรมการแก้ไข
และมาตราที่การลงความเห็น

มาตราที่แก้ไข

เหตุผล

- ม.5 เพิ่มข้อความ "ของรัฐ" เพื่อให้มีสถานภาพชัดเจน เนื่องจากเป็นมหาวิทยาลัย
ที่มีรูปแบบใหม่ ที่ไม่เป็นส่วนราชการและมีใช้รัฐวิสาหกิจ
โดยตรง
- ม.6 แก้ไข "ส่วนงานบริหาร" เป็นสำนักงานบริหาร เพราะคำ "ส่วน" มีใช้น้อย
และคำว่าสำนักงานมีใช้ในการแบ่งส่วนงานในมหาวิทยาลัย
ต่าง ๆ อยู่แล้ว อาจสื่อความได้ดีกว่า
- ม.7 แก้ไขให้สอดคล้องกับ ม.6 และ เรียงลำดับการแบ่งส่วนงานให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
- ม.8 สลับคำ "ชั้นหนึ่ง ชั้นใด" เป็น "ชั้นใด ชั้นหนึ่ง" เพื่อให้สละสลวยและถูกต้อง
ตามหลักภาษายังขึ้น
- ม.9 ตัดข้อความ เพราะต้องการให้มีระบบบริหารงานบุคคลที่เหมาะสมเป็นอิสระจาก
กฎหมายแรงงาน จึงไม่ควรมีเงื่อนไข ตามกฎหมายแรงงานกำกับรวมทั้ง ม.16 (9)
ก็ได้กำหนดเรื่องนี้ให้เป็นอำนาจของสภามหาวิทยาลัย ที่จะออกข้อบังคับ ว่าด้วย
การบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยอยู่แล้ว
- ม.10 ม.10(1) เพิ่มสาระ 2 ประการ คือ (1) ^{ข้อ} (2) ให้อำนาจรัฐมนตรีกำหนด
วงเงิน เพื่อความคล่องตัวลดขั้นตอนโดยการมอบอำนาจให้รัฐมนตรีควบคุมแทน
ค.ร.ม. ไปส่วนหนึ่ง
- ม.10 (4) ตัดข้อความให้กว้างขึ้น
วรรค 2 ใช้หลักการเดียวกัน (1)
 - ม.10 (5) ตัดคำ "ประเทศ" เพราะเป็นความร่วมมือระดับหน่วยงานมากกว่า
ระดับประเทศ
 - ม.10 (6) แก้ไขให้กว้างขึ้น

- ม.11 ไม่แก้ไข การลงความเห็นขอตัดวรรคสุดท้าย คณะกรรมาธิการให้คงไว้ เพราะ
1. การตัดออกขาดความสมบูรณ์และความชัดเจน โดยหลักการแล้ว เมื่อเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ รัฐมีพันธะต้องสนับสนุน การบัญญัติไว้เป็นแค่เพียงให้โอกาสได้รับการพิจารณาจัดสรรงบประมาณเมื่อมีความจำเป็น และอำนาจการอนุมัติและกระบวนการขอจัดสรรเป็นของรัฐบาลและรัฐสภาตามกระบวนการปกติ
 2. ตรวจสอบกับพระราชบัญญัติหน่วยงานอื่นที่เป็นรัฐวิสาหกิจ เช่น สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย ก็มีข้อความอย่างเดียวกัน สอบถามเจ้าหน้าที่กระทรวงการคลัง สำนักงานงบประมาณ และคณะกรรมการกฤษฎีกาต่างมีความเห็นว่าน่าจะคงข้อความไว้ เป็นการบัญญัติที่ถือได้ว่าเป็นบันทึกฐานและถือปฏิบัติมาแล้วไม่มีปัญหา
 3. ร่างพระราชบัญญัติที่ลงความเห็นได้เสนอก็มีข้อความน้อย คณะกรรมาธิการเห็นว่าสอดคล้องต้องกันอยู่แล้ว จึงยืนยันตามร่างของคณะกรรมาธิการ
- ม.13 แก้ไขคำให้ถูกต้องเหมาะสม
- ม.14 - ม.14 (2) ตัดหรือผู้แทน เพื่อให้กรรมาธิการ โดยตำแหน่งมาประชุมเอง หรือมอบผู้บริหารระดับรองได้เท่านั้น
- ม.14 (5) เพิ่มการกำหนดผู้ทรงคุณวุฒิในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ให้สอดคล้องกับการเป็นมหาวิทยาลัยในภาคนี้และตัดข้อความ เพื่อให้วินิจฉัยการแต่งตั้งเป็นของรัฐบาล
- ม.15 - ม.15 (3) ตัดข้อความเพื่อให้ถอดถอนได้ด้วยเหตุอื่นด้วย
- ม.16 - ม.16 (7) ตัดข้อความ เพราะ การจะให้สภาพิจารณาถอดถอนกรรมการกันเอง ไม่สอดคล้องกับ ม.15 ซึ่งกำหนดให้อำนาจในการแต่งตั้งและถอดถอนเป็นของรัฐบาล
- ม.19 - ม.19.(10) ตัดข้อความ เพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น "ให้คำปรึกษา" คลุมถึง "ข้อเสนอแนะ" อยู่แล้ว
- ม.22 ตัดข้อความเพราะกำหนดไว้ชัดเจนแล้วใน ม.16(7)
- ม.23 เพิ่มข้อความเพื่อให้ชัดเจนและสมบูรณ์ขึ้น

- ม. 27 แก้ไขเพื่อให้ สละสลวยและถูกต้องตามหลักภาษามากยิ่งขึ้น
- ม. 28 ตัดข้อความเพราะ เกินความจำเป็น
- ม. 30 วรรคที่สาม แก้ไขเพื่อให้ผู้บริหารระดับหัวหน้าหน่วยงานมีโอกาสเสนอรองผู้บริหาร จะได้ทำงานเป็นทีมได้
วรรคที่สี่ ตัดข้อความเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการดำรงตำแหน่งผู้บริหารระดับของ พ.ร.บ. นี้ คือ ให้มีวาระการดำรงตำแหน่งแต่ไม่จำกัดวาระ เพราะเป็นมหาวิทยาลัย ใหม้อยู่ต่างจังหวัด ในระยะแรกอาจขาดแคลนผู้บริหารที่ดี รวมทั้งอำนาจการแต่งตั้งอยู่ที่ สภามหาวิทยาลัย จึงน่าจะให้สภามหาวิทยาลัยใช้อำนาจวินิจฉัยมากกว่าจะกำหนดไว้ เป็นการตายตัว
- ม. 33 ตัดข้อความเพื่อให้สอดคล้องกับ ม. 14 (1) ม. 15 และ ม. 22 ซึ่งกำหนดให้การแต่งตั้ง ตำแหน่งเหล่านี้ โดยพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งการดำเนินการและการ วินิจฉัยในการเสนอแต่งตั้งเป็นของรัฐบาล คือ รัฐมนตรีว่าการทบวง และคณะรัฐมนตรี ซึ่งไม่น่าจะกำหนดเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
เพิ่มข้อความแทนความที่ตัดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้ง เพื่อเน้นการได้มาซึ่ง ผู้ดำรงตำแหน่งบริหารระดับคณบดี โดยการแต่งตั้งมิใช่การเลือกตั้ง
- ม. 35 แก้ไขโดยลดจำนวนวัน เพื่อประสิทธิภาพของการปฏิบัติงาน
- ม. 38 แก้ไขโดยลดจำนวนวัน เพื่อให้สอดคล้องกับ ม. 35 และเพื่อประสิทธิภาพของการ ปฏิบัติงาน
- ม. 39 แก้ไขข้อความเพื่อให้ชัดเจนสละสลวยและรัดกุมยิ่งขึ้น
- ม. 55 แก้ไขเพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขใน ม. 14 ตัดคำ หรือผู้แทน และเพิ่มกรรมการ คือปลัดกระทรวงการคลัง เพื่อให้องค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัยชั่วคราว สมบูรณ์
- ม. 56 แก้ไขเพื่อแยกสำนักวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสังคม ออกเป็นคนละสำนักวิชา จะทำให้การบริหารงานวิชาการมีประสิทธิภาพดีขึ้น
ตัดข้อความวรรคท้าย เพราะถ้าการแก้ไขปรับปรุงส่วนงานต้องตราเป็นพระราชบัญญัติ จะแก้ไขยากและไม่ทันการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งการจัดตั้ง การรวม การยุบเลิก หน่วยงานดังกล่าว ก็สามารถทำได้ โดยอาศัย ม. 7 ซึ่งบัญญัติให้ทำเป็นข้อกำหนด ของมหาวิทยาลัย โดยประกาศในกิจจานุเบกษาไว้แล้ว

คำชี้แจงประกอบร่างพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี พ.ศ.
เฉพาะมาตราที่คณะกรรมการแก้ไข
และมาตราที่มีการสงวนความเห็น

มาตราที่แก้ไข

เหตุผล

- ม.5 เพิ่มข้อความ "ของรัฐ" เพื่อให้มีสถานภาพที่ชัดเจน เนื่องจากเป็นมหาวิทยาลัย
ที่มีรูปแบบใหม่ ที่ไม่เป็นส่วนราชการและมีใช้รัฐวิสาหกิจ
โดยตรง
- ม.6 แก้ไข "ส่วนงานบริหาร" เป็นสำนักงานบริหาร เพราะคำว่า "ส่วน" มีใช้น้อย
และคำว่าสำนักงานมีใช้ในการแบ่งส่วนงานในมหาวิทยาลัย
ต่าง ๆ อยู่แล้ว อาจสื่อความได้ดีกว่า
- ม.7 แก้ไขให้สอดคล้องกับ ม.6 และเรียงลำดับการแบ่งส่วนงานให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
- ม.8 สลับคำ "ชั้นหนึ่ง ชั้นใด" เป็น "ชั้นใด ชั้นหนึ่ง" เพื่อให้สละสลวยและถูกต้อง
ตามหลักภาษายิ่งขึ้น
- ม.9 ตัดข้อความ เพราะต้องการให้มีระบบบริหารงานบุคคลที่เหมาะสมเป็นอิสระจาก
กฎหมายแรงงาน จึงไม่ควรมีเงื่อนไข ตามกฎหมายแรงงานกำกับรวมทั้ง ม.16 (9)
ก็ได้กำหนดเรื่องนี้ให้เป็นอำนาจของสภามหาวิทยาลัย ที่จะออกข้อบังคับ ว่าด้วย
การบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยอยู่แล้ว
- ม.10 ม.10(1) เพิ่มสาระ 2 ประการ คือ (1) ซื้อ (2) ให้อำนาจรัฐมนตรีกำหนด
วงเงิน เพื่อความคล่องตัวลดขั้นตอนโดยการมอบอำนาจให้รัฐมนตรีควบคุมแทน
ค.ร.ม. ไปส่วนหนึ่ง
- ม.10 (4) ตัดข้อความให้กว้างขึ้น
วรรค 2 ใช้หลักการเดียวกัน (1)
 - ม.10 (5) ตัดคำ "ประเทศ" เพราะเป็นความร่วมมือระดับหน่วยงานมากกว่า
ระดับประเทศ
 - ม.10 (6) แก้ไขให้กว้างขึ้น

- ม.11 ไม่แก้ไข การลงความเห็นขอตัดวรรคสุดท้าย คณะกรรมการให้คงไว้ เพราะ
1. การตัดออกขาดความสมบูรณ์และความชัดเจน โดยหลักการแล้ว เมื่อเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ รัฐมีพันธะต้องสนับสนุน การบัญญัติไว้เป็นแต่เพียงให้โอกาสได้รับการพิจารณาจัดสรรงบประมาณเมื่อมีความจำเป็น และอำนาจการอนุมัติและกระบวนกรการจัดสรรเป็นของรัฐบาลและรัฐสภาตามกระบวนกรปกติ
 2. ตรวจสอบกับพระราชบัญญัติหน่วยงานอื่นที่เป็นรัฐวิสาหกิจ เช่น สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย ก็มีข้อความอย่างเดียวกัน สอบถามเจ้าหน้าที่กระทรวงการคลัง สำนักงานงบประมาณ และคณะกรรมการกฤษฎีกาการต่างมีความเห็นว่าน่าจะคงข้อความไว้ เป็นการบัญญัติที่ถือได้ว่าเป็นบันทึกฐานและถือปฏิบัติมาแล้ว ไม่มีปัญหา
 3. ร่างพระราชบัญญัติที่ส่งความเห็นได้เสนอก็มีข้อความน้อย คณะกรรมการเห็นว่าสอดคล้องต้องกันอยู่แล้ว จึงยืนยันตามร่างของคณะกรรมการ
- ม.13 แก้ไขคำให้ถูกต้อง เหมาะสม
- ม.14 - ม.14 (2) ตัดหรือผู้แทน เพื่อให้กรรมการ โดยตำแหน่งมาประชุมเอง หรือมอบผู้บริหารระดับรองได้เท่านั้น
- ม.14 (5) เพิ่มการกำหนดที่ทรงคณณิในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ให้สอดคล้องกับการ เป็นมหาวิทยาลัยในภาคนี้และตัดข้อความ เพื่อให้วินิจฉัยการ แต่งตั้ง เป็นของรัฐบาล
- ม.15 - ม.15 (3) ตัดข้อความเพื่อให้ถอดถอนได้ด้วยเหตุอื่นด้วย
- ม.16 - ม.16 (7) ตัดข้อความ เพราะ การจะให้สภาพิจารณาถอดถอนกรรมการกันเอง ไม่สอดคล้องกับ ม.15 ซึ่งกำหนดให้อำนาจในการแต่งตั้งและถอดถอน เป็นของรัฐบาล
- ม.19 - ม.19.(10) ตัดข้อความ เพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น "ให้คำปรึกษา" คลุมถึง "ข้อเสนอแนะ" อยู่แล้ว
- ม.22 ตัดข้อความเพราะกำหนดไว้ชัดเจนแล้วใน ม.16(7)
- ม.23 เพิ่มข้อความเพื่อให้ชัดเจนและสมบูรณ์ขึ้น

- ม.27 แก้ไขเพื่อให้ สละสลวยและถูกต้องตามหลักภาษามากยิ่งขึ้น
- ม.28 ตัดข้อความเพราะเกินความจำเป็น
- ม.30 วรรคที่สาม แก้ไขเพื่อให้ผู้บริหารระดับหัวหน้าหน่วยงานมีโอกาสนำเสนอผู้บริหาร
จะได้ทำงานเป็นทีมได้
วรรคที่สี่ ตัดข้อความเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการดำรงตำแหน่งผู้บริหารทุกระดับของ
พ.ร.บ. นี้ คือ ให้มีวาระการดำรงตำแหน่งแต่ไม่จำกัดวาระ เพราะเป็นมหาวิทยาลัย
ใหม่อยู่ต่างจังหวัด ในระยะแรกอาจขาดแคลนผู้บริหารที่ดี รวมทั้งอำนาจการแต่งตั้งอยู่
ที่สภามหาวิทยาลัย จึงน่าจะให้สภามหาวิทยาลัยใช้อำนาจวินิจฉัยมากกว่าจะกำหนดไว้
เป็นการตายตัว
- ม.33 ตัดข้อความเพื่อให้สอดคล้องกับ ม.14(1) ม.15 และ ม.22 ซึ่งกำหนดให้การแต่งตั้ง
ตำแหน่งเหล่านี้ โดยพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งการดำเนินการและการ
วินิจฉัยในการเสนอแต่งตั้งเป็นของรัฐบาล คือ รัฐมนตรีว่าการทบวง และคณะรัฐมนตรี
ซึ่งไม่น่าจะกำหนดเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
เพิ่มข้อความแทนความที่ตัดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้ง เพื่อเน้นการได้มาซึ่ง
ผู้ดำรงตำแหน่งบริหารระดับคณะบดี โดยการแต่งตั้งมิใช่การเลือกตั้ง
- ม.35 แก้ไขโดยลดจำนวนวัน เพื่อประสิทธิภาพของการปฏิบัติงาน
- ม.38 แก้ไขโดยลดจำนวนวัน เพื่อให้สอดคล้องกับ ม.35 และเพื่อประสิทธิภาพของการ
ปฏิบัติงาน
- ม.39 แก้ไขข้อความเพื่อให้ชัดเจนสละสลวยและรัดกุมยิ่งขึ้น
- ม.55 แก้ไขเพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขใน ม.14 ตัดคำ หรือผู้แทน และเพิ่มกรรมการ
คือปลัดกระทรวงการคลัง เพื่อให้องค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัยชั่วคราว
สมบูรณ์ขึ้น
- ม.56 แก้ไขเพื่อแยกสำนักวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสังคม ออกเป็นคนละสำนักวิชา
จะทำให้การบริหารงานวิชาการมีประสิทธิภาพดีขึ้น
ตัดข้อความวรรคท้าย เพราะถ้าการแก้ไขปรับปรุงส่วนงานต้องตราเป็นพระราชบัญญัติ
จะแก้ไขยากและไม่ทันการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งการจัดตั้ง การรวม การยุบเลิก
หน่วยงานดังกล่าว ก็สามารถทำได้ โดยอาศัย ม.7 ซึ่งบัญญัติให้ทำเป็นข้อกำหนด
ของมหาวิทยาลัย โดยประกาศในกิจจานุเบกษาไว้แล้ว

คำชี้แจงประกอบร่างพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี พ.ศ.
เฉพาะมาตราที่คณะกรรมการแก้ไข
และมาตราที่มีการลงความเห็น

มาตราที่แก้ไข

เหตุผล

- ม.5 เพิ่มข้อความ "ของรัฐ" เพื่อให้มีสถานภาพที่ชัดเจน เนื่องจากเป็นมหาวิทยาลัย
ที่มีรูปแบบใหม่ ที่ไม่เป็นส่วนราชการและมีใช้รัฐวิสาหกิจ
โดยตรง
- ม.6 แก้ไข "ส่วนงานบริหาร" เป็นสำนักงานบริหาร เพราะคำ "ส่วน" มีใช้น้อย
และคำว่าสำนักงานมีใช้ในการแบ่งส่วนงานในมหาวิทยาลัย
ต่าง ๆ อยู่แล้ว อาจสื่อความได้ดีกว่า
- ม.7 แก้ไขให้สอดคล้องกับ ม.6 และ เรียงลำดับการแบ่งส่วนงานให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
- ม.8 สลับคำ "ชั้นหนึ่ง ชั้นใด" เป็น "ชั้นใด ชั้นหนึ่ง" เพื่อให้สละสลวยและถูกต้อง
ตามหลักภาษายิ่งขึ้น
- ม.9 ตัดข้อความ เพราะต้องการให้มีระบบบริหารงานบุคคลที่เหมาะสมเป็นอิสระจาก
กฎหมายแรงงาน จึงไม่ควรมีเงื่อนไข ตามกฎหมายแรงงานกำกับรวมทั้ง ม.16 (9)
ก็ได้กำหนดเรื่องนั้นให้เป็นอำนาจของสภามหาวิทยาลัย ที่จะออกข้อบังคับ ว่าด้วย
การบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยอยู่แล้ว
- ม.10 ม.10(1) เพิ่มสาระ 2 ประการ คือ (1) ชื่อ (2) ให้อำนาจรัฐมนตรีกำหนด
วงเงิน เพื่อความคล่องตัวลดขั้นตอนโดยการมอบอำนาจให้รัฐมนตรีควบคุมแทน
ค.ร.ม. ไปส่วนหนึ่ง
- ม.10 (4) ตัดข้อความให้กว้างขึ้น
วรรค 2 ใช้หลักการเดียวกัน (1)
 - ม.10 (5) ตัดคำ "ประเทศ" เพราะเป็นความร่วมมือระดับหน่วยงานมากกว่า
ระดับประเทศ
 - ม.10 (6) แก้ไขให้กว้างขึ้น

- ม.11 ไม่แก้ไข การลงความเห็นขอตัดวรรคสุดท้าย คณะกรรมาธิการให้คงไว้ เพราะ
1. การตัดออกขาดความสมบูรณ์และความชัดเจน โดยหลักการแล้ว เมื่อเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ รัฐมีพันธะต้องสนับสนุน การบัญญัติไว้เป็นแต่เพียงให้โอกาส ได้รับการพิจารณาจัดสรรงบประมาณเมื่อมีความจำเป็น และอำนาจการอนุมัติและ กระบวนการขอจัดสรรเป็นของรัฐบาลและรัฐสภาตามกระบวนการปกติ
 2. ตรวจสอบกับพระราชบัญญัติหน่วยงานอื่นที่เป็นรัฐวิสาหกิจ เช่น สถาบัน วิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย ก็มีข้อความอย่างเดียวกัน สอบถาม เจ้าหน้าที่กระทรวงการคลัง สำนักงบประมาณ และคณะกรรมการกฤษฎีกาต่างมีความเห็นว่าน่าจะคงข้อความไว้ เป็นการบัญญัติที่ถือได้ว่าเป็นบันทึกฐานและถือปฏิบัติ มาแล้วไม่มีปัญหา
 3. ร่างพระราชบัญญัติที่ส่งความเห็นได้เล็งก็มีข้อความน้อย คณะกรรมาธิการ เห็นว่าสอดคล้องต้องกันอยู่แล้ว จึงยืนยันตามร่างของคณะกรรมาธิการ
- ม.13 แก้ไขคำให้ถูกต้องเหมาะสม
- ม.14 - ม.14 (2) ตัดหรือผู้แทน เพื่อให้กรรมาธิการ โดยตำแหน่งมาประชุมเอง หรือมอบผู้บริหารระดับรองได้เท่านั้น
- ม.14 (5) เพิ่มการกำหนดผู้ทรงคุณวุฒิในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ให้สอดคล้อง กับการเป็นมหาวิทยาลัยในภาคนี้และตัดข้อความ เพื่อให้วินิจฉัยการ แต่งตั้งเป็นของรัฐบาล
- ม.15 - ม.15 (3) ตัดข้อความเพื่อให้ถอดถอนได้ด้วยเหตุอื่นด้วย
- ม.16 - ม.16 (7) ตัดข้อความ เพราะ การจะให้สภาพิจารณาถอดถอนกรรมการกันเอง ไม่สอดคล้องกับ ม.15 ซึ่งกำหนดให้อำนาจในการแต่งตั้งและถอดถอน เป็นของรัฐบาล
- ม.19 - ม.19.(10) ตัดข้อความ เพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น "ให้คำปรึกษา" คลุมถึง "ข้อเสนอแนะ" อยู่แล้ว
- ม.22 ตัดข้อความเพราะกำหนดไว้ชัดเจนแล้วใน ม.16(7)
- ม.23 เพิ่มข้อความเพื่อให้ชัดเจนและสมบูรณ์ขึ้น

- ม.27 แก้ไขคำเพื่อให้ สละสลวยและถูกต้องตามหลักภาษามากยิ่งขึ้น
- ม.28 ตัดข้อความเพราะเกินความจำเป็น
- ม.30 วรรคที่สาม แก้ไขเพื่อให้ผู้บริหารระดับหัวหน้าหน่วยงานมีโอกาสเสนอรองผู้บริหาร
จะได้ทำงานเป็นทีมได้
วรรคที่สี่ ตัดข้อความเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการดำรงตำแหน่งผู้บริหารทุกระดับของ
พ.ร.บ. นี้ คือ ให้มีวาระการดำรงตำแหน่งแต่ไม่จำกัดวาระ เพราะเป็นมหาวิทยาลัย
ใหม่อยู่ต่างจังหวัด ในระยะแรกอาจขาดแคลนผู้บริหารที่ดี รวมทั้งอำนาจการแต่งตั้งอยู่
ที่สภามหาวิทยาลัย จึงน่าจะให้สภามหาวิทยาลัยใช้อำนาจวินิจฉัยมากกว่าจะกำหนดไว้
เป็นการตายตัว
- ม.33 ตัดข้อความเพื่อให้สอดคล้องกับ ม.14(1) ม.15 และ ม.22 ซึ่งกำหนดให้การแต่งตั้ง
ตำแหน่งเหล่านี้ โดยพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งการดำเนินการและการ
วินิจฉัยในการเสนอแต่งตั้งเป็นของรัฐบาล คือ รัฐมนตรีว่าการทบวง และคณะรัฐมนตรี
ซึ่งไม่น่าจะกำหนดเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
เพิ่มข้อความแทนความที่ตัดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้ง เพื่อเน้นการได้มาซึ่ง
ผู้ดำรงตำแหน่งบริหารระดับคณะบดี โดยการแต่งตั้งมิใช่การเลือกตั้ง
- ม.35 แก้ไขโดยลดจำนวนวัน เพื่อประสิทธิภาพของการปฏิบัติงาน
- ม.38 แก้ไขโดยลดจำนวนวัน เพื่อให้สอดคล้องกับ ม.35 และเพื่อประสิทธิภาพของการ
ปฏิบัติงาน
- ม.39 แก้ไขข้อความเพื่อให้ชัดเจนสละสลวยและรัดกุมยิ่งขึ้น
- ม.55 แก้ไขเพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขใน ม.14 ตัดคำ หรือผู้แทน และเพิ่มกรรมการ
คือปลัดกระทรวงการคลัง เพื่อให้องค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัยชั่วคราว
สมบูรณ์
- ม.56 แก้ไขเพื่อแยกสำนักวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสังคม ออกเป็นคนละสำนักวิชา
จะทำให้การบริหารงานวิชาการมีประสิทธิภาพดีขึ้น
ตัดข้อความวรรคท้าย เพราะถ้าการแก้ไขปรับปรุงส่วนงานต้องตราเป็นพระราชบัญญัติ
จะแก้ไขยากและไม่ทันการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งการจัดตั้ง การรวม การยุบเลิก
หน่วยงานดังกล่าว ก็สามารถทำได้ โดยอาศัย ม.7 ซึ่งบัญญัติให้ทำเป็นข้อกำหนด
ของมหาวิทยาลัย โดยประกาศในกิจจานุเบกษาไว้แล้ว

คำชี้แจงประกอบร่างพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี พ.ศ.
เฉพาะมาตราที่คณะกรรมการแก้ไข
และมาตราที่มีการสงวนความเห็น

มาตราที่แก้ไข

เหตุผล

- ม.5 เพิ่มข้อความ "ของรัฐ" เพื่อให้มีสถานภาพที่ชัดเจน เนื่องจากเป็นมหาวิทยาลัย
ที่มีรูปแบบใหม่ ที่ไม่เป็นส่วนราชการและมีใช้รัฐวิสาหกิจ
โดยตรง
- ม.6 แก้ไข "ส่วนงานบริหาร" เป็นสำนักงานบริหาร เพราะคำ "ส่วน" มีใช้น้อย
และคำว่าสำนักงานมีใช้ในการแบ่งส่วนงานในมหาวิทยาลัย
ต่าง ๆ อยู่แล้ว อาจสื่อความได้ดีกว่า
- ม.7 แก้ไขให้สอดคล้องกับ ม.6 และเรียงลำดับการแบ่งส่วนงานให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
- ม.8 สลับคำ "ชั้นหนึ่ง ชั้นใด" เป็น "ชั้นใด ชั้นหนึ่ง" เพื่อให้สละสลวยและถูกต้อง
ตามหลักภาษายิ่งขึ้น
- ม.9 ตัดข้อความ เพราะต้องการให้มีระบบบริหารงานบุคคลที่เหมาะสมเป็นอิสระจาก
กฎหมายแรงงาน จึงไม่ควรมีเงื่อนไข ตามกฎหมายแรงงานกำกับรวมทั้ง ม.16 (9)
ก็ได้กำหนดเรื่องนี้ให้เป็นอำนาจของสภามหาวิทยาลัย ที่จะออกข้อบังคับ ว่าด้วย
การบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยอยู่แล้ว
- ม.10 ม.10(1) เพิ่มสาระ 2 ประการ คือ (1) ซื้อ (2) ให้อำนาจรัฐมนตรีกำหนด
วงเงิน เพื่อความคล่องตัวลดขั้นตอน โดยการมอบอำนาจให้รัฐมนตรีควบคุมแทน
ค.ร.ม. ไปส่วนหนึ่ง
- ม.10 (4) ตัดข้อความให้กว้างขึ้น
วรรค 2 ใช้หลักการเดียวกัน (1)
 - ม.10 (5) ตัดคำ "ประเทศ" เพราะเป็นความร่วมมือระดับหน่วยงานมากกว่า
ระดับประเทศ
 - ม.10 (6) แก้ไขให้กว้างขึ้น

- ม.11 ไม่มีแก้ไข การสงวนความเห็นขอตัดวรรคสุดท้าย คณะกรรมาธิการให้คงไว้ เพราะ
1. การตัดออกขาดความสมบูรณ์และความชัดเจน โดยหลักการแล้ว เมื่อเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ รัฐมีพันธะต้องสนับสนุน การบัญญัติไว้เป็นแต่เพียงให้โอกาส ได้รับการพิจารณาจัดสรรงบประมาณเมื่อมีความจำเป็น และอำนาจการอนุมัติและ กระบวนการขอจัดสรรเป็นของรัฐบาลและรัฐสภาตามกระบวนการปกติ
 2. ตรวจสอบกับพระราชบัญญัติหน่วยงานอื่นที่เป็นรัฐวิสาหกิจ เช่น สถาบัน วิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย ก็มีข้อความอย่างเดียวกัน สอบถาม เจ้าหน้าที่กระทรวงการคลัง สำนักงบประมาณ และคณะกรรมการกฤษฎีกาต่างมีความเห็นว่าน่าจะคงข้อความไว้ เป็นการบัญญัติที่ถือว่า เป็นบันทึกฐานและถือปฏิบัติ มาแล้ว ไม่มีปัญหา
 3. ร่างพระราชบัญญัติสงวนความเห็นได้เสนอมติขอความน้อย คณะกรรมาธิการ เห็นว่าสอดคล้องต้องกันอยู่แล้ว จึงยืนยันตามร่างของคณะกรรมาธิการ
- ม.13 แก้ไขคำให้ถูกต้องเหมาะสม
- ม.14 - ม.14 (2) ตัดหรือผู้แทน เพื่อให้กรรมาธิการ โดยตำแหน่งมาประชุมเอง หรือมอบผู้บริหารระดับรอง ได้เท่านั้น
- ม.14 (5) เพิ่มการกำหนดผู้ทรงคุณวุฒิในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ให้สอดคล้อง กับการเป็นมหาวิทยาลัยในภาคนี้และตัดข้อความ เพื่อให้วินิจฉัยการ แต่งตั้งเป็นของรัฐบาล
- ม.15 - ม.15 (3) ตัดข้อความเพื่อให้ถอดถอนได้ด้วยเหตุอื่นด้วย
- ม.16 - ม.16 (7) ตัดข้อความ เพราะ การจะให้สภาพิจารณาถอดถอนกรรมการกันเอง ไม่สอดคล้องกับ ม.15 ซึ่งกำหนดให้อำนาจในการแต่งตั้งและถอดถอน เป็นของรัฐบาล
- ม.19 - ม.19.(10) ตัดข้อความ เพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น "ให้คำปรึกษา" คลุมถึง "ข้อเสนอแนะ" อยู่แล้ว
- ม.22 ตัดข้อความเพราะกำหนดไว้ชัดเจนแล้วใน ม.16(7)
- ม.23 เพิ่มข้อความเพื่อให้ชัดเจนและสมบูรณ์ขึ้น

- ม. 27 แก้ไขเพื่อให้ สละสลวยและถูกต้องตามหลักภาษามากยิ่งขึ้น
- ม. 28 ตัดข้อความเพราะ เกินความจำเป็น
- ม. 30
วรรคที่สาม แก้ไขเพื่อให้ผู้บริหารระดับหัวหน้าหน่วยงานมีโอกาสเสนอรองผู้บริหาร
จะได้ทำงานเป็นทีมได้
วรรคที่สี่ ตัดข้อความเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการดำรงตำแหน่งผู้บริหารระดับของ
พ.ร.บ. นี้ คือ ให้มีวาระการดำรงตำแหน่งแต่ไม่จำกัดวาระ เพราะ เป็นมหาวิทยาลัย
ใหม่อยู่ต่างจังหวัด ในระยะแรกอาจขาดแคลนผู้บริหารที่ดี รวมทั้งอำนาจการแต่งตั้งอยู่
ที่สภามหาวิทยาลัย จึงน่าจะให้สภามหาวิทยาลัยใช้อำนาจวินิจฉัยมากกว่าจะกำหนดไว้
เป็นการตายตัว
- ม. 33 ตัดข้อความเพื่อให้สอดคล้องกับ ม. 14(1) ม. 15 และ ม. 22 ซึ่งกำหนดให้การแต่งตั้ง
ตำแหน่งเหล่านี้ โดยพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งการดำเนินการและการ
วินิจฉัยในการเสนอแต่งตั้งเป็นของรัฐบาล คือ รัฐมนตรีว่าการทบวง และคณะรัฐมนตรี
ซึ่ง ไม่น่าจะกำหนดเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
เพิ่มข้อความแทนความที่ตัดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้ง เพื่อเน้นการได้มาซึ่ง
ผู้ดำรงตำแหน่งบริหารระดับคณะบดี โดยการแต่งตั้งมิใช่การเลือกตั้ง
- ม. 35 แก้ไขโดยลดจำนวนวัน เพื่อประสิทธิภาพของการปฏิบัติงาน
- ม. 38 แก้ไขโดยลดจำนวนวัน เพื่อให้สอดคล้องกับ ม. 35 และ เพื่อประสิทธิภาพของการ
ปฏิบัติงาน
- ม. 39 แก้ไขข้อความเพื่อให้ชัดเจนสละสลวยและรัดกุมยิ่งขึ้น
- ม. 55 แก้ไขเพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขใน ม. 14 ตัดคำ หรือผู้แทน และเพิ่มกรรมการ
คือปลัดกระทรวงการคลัง เพื่อให้องค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัยชั่วคราว
สมบูรณ์ขึ้น
- ม. 56 แก้ไขเพื่อแยกสำนักวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสังคม ออกเป็นคนละสำนักวิชา
จะทำให้การบริหารงานวิชาการมีประสิทธิภาพดีขึ้น
ตัดข้อความวรรคท้าย เพราะถ้าการแก้ไขปรับปรุงส่วนงานต้องตราเป็นพระราชบัญญัติ
จะแก้ไขยากและไม่ทันการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งการจัดตั้ง การรวม การยุบเลิก
หน่วยงานดังกล่าว ก็สามารถทำได้ โดยอาศัย ม. 7 ซึ่งบัญญัติให้ทำเป็นข้อกำหนด
ของมหาวิทยาลัย โดยประกาศในกิจจานุเบกษาไว้แล้ว

คำชี้แจงประกอบร่างพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี พ.ศ.....
เฉพาะมาตราที่คณะกรรมการแก้ไข
และมาตราที่การสงวนความเห็น

มาตราที่แก้ไข

เหตุผล

- ม.5 เพิ่มข้อความ "ของรัฐ" เพื่อให้มีสถานภาพที่ชัดเจน เนื่องจากเป็นมหาวิทยาลัย
ที่มีรูปแบบใหม่ ที่ไม่เป็นส่วนราชการและมีใช้รัฐวิสาหกิจ
โดยตรง
- ม.6 แก้ไข "ส่วนงานบริหาร" เป็นสำนักงานบริหาร เพราะคำ "ส่วน" มีใช้น้อย
และคำว่าสำนักงานมีใช้ในการแบ่งส่วนงานในมหาวิทยาลัย
ต่าง ๆ อยู่แล้ว อาจสื่อความได้ดีกว่า
- ม.7 แก้ไขให้สอดคล้องกับ ม.6 และเรียงลำดับการแบ่งส่วนงานให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
- ม.8 สลับคำ "ชั้นหนึ่ง ชั้นใด" เป็น "ชั้นใด ชั้นหนึ่ง" เพื่อให้สละสลวยและถูกต้อง
ตามหลักภาษายิ่งขึ้น
- ม.9 ตัดข้อความ เพราะต้องการให้มีระบบบริหารงานบุคคลที่เหมาะสมเป็นอิสระจาก
กฎหมายแรงงาน จึงไม่ควรมีเงื่อนไข ตามกฎหมายแรงงานกำกับรวมทั้ง ม.16 (9)
ก็ได้กำหนดเรื่องนี้ให้เป็นอำนาจของสภามหาวิทยาลัย ที่จะออกข้อบังคับ ว่าด้วย
การบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยอยู่แล้ว
- ม.10 ม.10(1) เพิ่มสาระ 2 ประการ คือ (1) ชื่อ (2) ให้อำนาจรัฐมนตรีกำหนด
วงเงิน เพื่อความคล่องตัวลดขั้นตอน โดยการมอบอำนาจให้รัฐมนตรีควบคุมแทน
ค.ร.ม. ไปส่วนหนึ่ง
- ม.10 (4) ตัดข้อความให้กว้างขึ้น
วรรค 2 ใช้หลักการเดียวกัน (1)
 - ม.10 (5) ตัดคำ "ประเทศ" เพราะเป็นความร่วมมือระดับหน่วยงานมากกว่า
ระดับประเทศ
 - ม.10 (6) แก้ไขให้กว้างขึ้น

- ม.11 ไม่มีแก้ไข การสงวนความเห็นข้อตัดวรรคสุดท้าย คณะกรรมการให้คงไว้ เพราะ
1. การตัดออกขาดความสมบูรณ์และความชัดเจน โดยหลักการแล้ว เมื่อเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ รัฐมีพันธะต้องสนับสนุน การบัญญัติไว้เป็นแต่เพียงให้โอกาสได้รับการพิจารณาจัดสรรงบประมาณเมื่อมีความจำเป็น และอำนาจการอนุมัติและกระบวนกรขอจัดสรรเป็นของรัฐบาลและรัฐสภาตามกระบวนกรปกติ
 2. ตรวจสอบกับพระราชบัญญัติหน่วยงานอื่นที่เป็นรัฐวิสาหกิจ เช่น สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย ก็มีข้อความอย่างเดียวกัน สอบถามเจ้าหน้าที่กระทรวงการคลัง สำนักงบประมาณ และคณะกรรมการกฤษฎีกาต่างมีความเห็นว่าน่าจะคงข้อความไว้ เป็นการบัญญัติที่ถือได้ว่าเป็นบทัตฐานและถือปฏิบัติมาแล้วไม่มีปัญหา
 3. ร่างพระราชบัญญัติที่สงวนความเห็นได้เสนอก็มียข้อความน้อย คณะกรรมการเห็นว่าสอดคล้องต้องกันอยู่แล้ว จึงยืนยันตามร่างของคณะกรรมการ
- ม.13 แก้ไขคำให้ถูกต้องเหมาะสม
- ม.14 - ม.14 (2) ตัดหรือผู้แทน เพื่อให้กรรมการ โดยตำแหน่งมาประชุมเอง หรือมอบผู้บริหารระดับรองได้เท่านั้น
- ม.14 (5) เพิ่มการกำหนดผู้ทรงคุณวุฒิในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ให้สอดคล้องกับการเป็นมหาวิทยาลัยในภาคนี้และตัดข้อความ เพื่อให้วินิจฉัยการแต่งตั้งเป็นของรัฐบาล
- ม.15 - ม.15 (3) ตัดข้อความเพื่อให้ถอดถอนได้ด้วยเหตุอื่นด้วย
- ม.16 - ม.16 (7) ตัดข้อความ เพราะ การจะให้สภาพิจารณาถอดถอนกรรมการกันเอง ไม่สอดคล้องกับ ม.15 ซึ่งกำหนดให้อำนาจในการแต่งตั้งและถอดถอนเป็นของรัฐบาล
- ม.19 - ม.19.(10) ตัดข้อความ เพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น "ให้คำปรึกษา" คลุมถึง "ข้อเสนอแนะ" อยู่แล้ว
- ม.22 ตัดข้อความเพราะกำหนดไว้ชัดเจนแล้วใน ม.16(7)
- ม.23 เพิ่มข้อความเพื่อให้ชัดเจนและสมบูรณ์ขึ้น

- ม.27 แก้ไขคำเพื่อให้ สละสลวยและถูกต้องตามหลักภาษามากยิ่งขึ้น
- ม.28 ตัดข้อความเพราะ เกินความจำเป็น
- ม.30 วรรคที่สาม แก้ไขเพื่อให้ผู้บริหารระดับหัวหน้าหน่วยงานมีโอกาสนำเสนอเรื่องผู้บริหาร จะได้ทำงานเป็นทีมได้
วรรคที่สี่ ตัดข้อความเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการดำรงตำแหน่งผู้บริหารทุกระดับของ พ.ร.บ. นี้ คือ ให้มีวาระการดำรงตำแหน่งแต่ไม่จำกัดวาระ เพราะ เป็นมหาวิทยาลัย ใหม้อยู่ต่างจังหวัด ในระยะแรกอาจขาดแคลนผู้บริหารที่ดี รวมทั้งอำนาจการแต่งตั้งอยู่ที่ สภามหาวิทยาลัย จึงน่าจะให้สภามหาวิทยาลัยใช้อำนาจวินิจฉัยมากกว่าจะกำหนดไว้ เป็นการตายตัว
- ม.33 ตัดข้อความเพื่อให้สอดคล้องกับ ม.14(1) ม.15 และ ม.22 ซึ่งกำหนดให้การแต่งตั้ง ตำแหน่งเหล่านี้ โดยพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งการดำเนินการและการ วินิจฉัยในการเสนอแต่งตั้งเป็นของรัฐบาล คือ รัฐมนตรีว่าการทบวง และคณะรัฐมนตรี ซึ่ง ไม่น่าจะกำหนดเป็นข้อบังคับ มหาวิทยาลัย
เพิ่มข้อความแทนความที่ตัดไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้ง เพื่อเน้นการได้มาซึ่ง ผู้ดำรงตำแหน่งบริหารระดับคณะบดี โดยการแต่งตั้งมิใช่การเลือกตั้ง
- ม.35 แก้ไขโดยลดจำนวนวัน เพื่อประสิทธิภาพของการปฏิบัติงาน
- ม.38 แก้ไขโดยลดจำนวนวัน เพื่อให้สอดคล้องกับ ม.35 และ เพื่อประสิทธิภาพของการ ปฏิบัติงาน
- ม.39 แก้ไขข้อความเพื่อให้ชัดเจน สละสลวยและรัดกุมยิ่งขึ้น
- ม.55 แก้ไขเพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขใน ม.14 ตัดคำ หรือผู้แทน และ เพิ่มกรรมการ คือปลัดกระทรวงการคลัง เพื่อให้องค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัยชั่วคราว สมบูรณ์
- ม.56 แก้ไขเพื่อแยกสำนักวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสังคม ออกเป็นคนละสำนักวิชา จะทำให้การบริหารงานวิชาการมีประสิทธิภาพดีขึ้น
ตัดข้อความวรรคท้าย เพราะถ้าการแก้ไขปรับปรุงส่วนงานต้องตราเป็นพระราชบัญญัติ จะแก้ไขยากและไม่ทันการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งการจัดตั้ง การรวม การยกเลิก หน่วยงานดังกล่าว ก็สามารถทำได้ โดยอาศัย ม.7 ซึ่งบัญญัติให้ทำเป็นข้อกำหนด ของมหาวิทยาลัย โดยประกาศในกิจจานุเบกษาไว้แล้ว